

9.C na rozloučenou...

Milá školo,

**uběhlo bez roku desetiletí, kdy jsme sem nastoupili. Tehdy ještě do té červené,
nezateplené školy bez zrenovované tělocvičny.**

**Prvním stupněm jsme propluli jako nic a čekal nás ten druhý. To byla chvíle, kdy se
zformovala naše třída.**

Naše paní učitelka třídní nás přivítala kontrolním diktátem, ze kterého všichni dostali špatnou známku. Vskutku milé. V té chvíli jsme si zřejmě všichni uvědomili, že tady už nic zadarmo nebude. A tak jsme se trápili v nekonečných hodinách s učiteli a učitelé se trápili s námi.

V průběhu toho všeho jsme se jako třída začali sblížovat. Trávili jsem spolu hodiny na hovorech, dělali hlouposti o přestávkách a zlobili ve vyučování.

Až se z nás stali velmi dobří kamarádi.

Zažili jsme toho spolu hodně, napsali přijímačky a teď je to tady - ukončení naší školní docházky na základce. Takže to přeci jen všechno k něčemu bylo. Všechny ty diktáty, testy do matematiky i ročníkové práce. Všechno jsme to přežili. A teď odsud po osmnácté odcházíme s vysvědčením. Tentokrát je to však jiné, v září už se sem nevrátíme.

Je to zvláštní pocit, to můžeme potvrdit. Zažili jsme tu krásné chvílky.

A také ty méně krásné, to dá rozum. Uteklo to rychleji, než by kdokoliv z nás byl čekal. Když jsme byli malí, hleděli jsme na deváťáky odcházející ze školy s obdivem. Byli tak velcí a dospělí. No a teď jsme to my. Dospělí ani zdaleka, velcí... někteří až moc.

Za to, jak krásné byly naše roky zde, bychom chtěli poděkovat pochopitelně všem učitelům, kteří nás kdy dostali na starost. Zvláštní poděkování si od nás ale zaslouží naše paní učitelka Palová, nejlepší třídní na světě, která byla sice občas velmi zmatená, ale vždy s námi byla trpělivá, tvářila se, že nás má ráda, pomáhala nám jak s učivem, tak s osobním životem a naučila nás vše, co by měl člověk vycházející ze základní školy umět.

Tisíceré díky chceme také vzdát našemu panu učiteli Přinosilovi, který byl slunce naše jasné, hlava pomazaná i v těch nejtemnějších časech. Naučil nás v matematice i v životě mnohem více, než musel a ačkoliv jsme ho místy pořádně štvali, vždycky nám kryl záda.

Oba tito učitele nám věřili a stáli za námi, ať se dělo cokoliv.

Bez nich bychom nebyli tam, kde jsme teď. Tedy na gymnáziích.

Děkujeme našim současným spolužákům za skvělou společnost a přejeme všem, co tu zůstávají a všem, kteří přijdou po nás, aby si to také užili naplno a našli tu svou druhou rodinu tak, jak se poštěstilo nám.

A děkujeme i tobě, školo, za druhý domov, který jsi nám poskytla a doufáme, že i ty na nás budeš vzpomínat v dobrém tak, jako my na tebe.

*Na závěr bychom se s Vámi chtěli rozloučit písničkou,
kterou si s Vámi rádi zazpíváme před školou.*

S láskou,

„Jedna z tvých 27 tříd“

Stela Delínová